

21. 3. 2001

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Valašský král - recese nebo přestupek?

Začínalo to jako recese a chceme, aby to pořád byla recese - na tom se shodují oba „tábory“, tedy skupiny, které by se daly nazvat „Harabišovci“ (skupina kolem Tomáše Harabiše) a „Bolkovci“ (lidé okolo B. Polívky). Jak je z médií známo, tyto dvě skupiny mezi sebou vedou „boj“, kterému se marně snaží dát punc legrace.

Začínalo to jako recese a chceme, aby to pořád byla recese - na tom se shodují oba „tábory“, tedy skupiny, které by se daly nazvat „Harabišovci“ (skupina kolem Tomáše Harabiše) a „Bolkovci“ (lidé okolo B. Polívky). Jak je z médií známo, tyto dvě skupiny mezi sebou vedou „boj“, kterému se marně snaží dát punc legrace. Nikdo se nesměje. O co jde je notoricky známo: Tomáš Harabiš přišel před léty s nápadem udělat Valašské království, vydávat vlastní cestovní doklady (dnes je vlastní asi 50 000 lidí) atd. Valašské království je známo jen a díky popularitě krále: Boleslava I. neboli komika Bolka Polívky, který se (dle většiny názorů) sám korunoval za krále Valašska. Šlo o recesi. Teď jde o peníze, protože král nechce poslouchat „šéfa“, čili Tomáše Harabiše, deklaroval svůj erb atd. - král byl sesazen poddanými, které král neuznává... Ale může být vůbec král?! „Kulturně-osvětový program valašského království“, jak by se dal nazvat projekt T. Harabiše je jistě legální, ale jak je to s „králem“? Lidé si již svého krále váží, začínají jej uznávat téměř jako panovníka... už to není legrace.

„Král“ je projevem monarchismu, je to šlechtic. Zrušení šlechtictví u nás proběhlo zákonem 61/1918 Sbírky (již z 10. prosince 1918!). V § 1 tohoto zákona se uvádí: „ Šlechtictví a řády, jakož i veškerá z nich plynoucí práva se zrušují, rovněž tak tituly, pokud byly udělovány jako pouhá vyznamenání...“. A dále: „ Bývalí šlechtici nesmějí užívatí svého rodného jména s přídomkem nebo dodatkem vyznačujícím šlechtictví“ - je označení „ král Boleslav I.“ (dle některých „Dobrotivý“ apod.) dostatečně šlechtické?

Přelomem byl zákon 243/1920 Sb., z 10. dubna 1920, kde byly stanoveny i sankce (vězení - na Slovensku uzamčení - na 24 hodin až 14 dní nebo peněžitý trest do 15 000 Kč) a výraznou komplexní úpravou byl zákon 268/1936 Sb., který stanovoval sankce za následující přestupky (dle §7):

„ (1) Přestupku se dopouští, pokud nejde o čin soudně trestný: 1. kdo úmyslně a veřejně hledí naznačiti své zákonem zrušené šlechtictví, zejména kdo úmyslně a veřejně za tím účelem užívá zákonem zrušených šlechtických titulů a erbů, jakož i kdo v tisku dává někomu zákonem zrušený titul šlechtický, 2. kdo úmyslně a veřejně užívá zákonem zrušených řádů, odznaků a titulů, 3. kdo si osobuje šlechtictví, československý nebo cizozemský řád, čestný odznak nebo jiný zevní projev uznání, pamětní odznak, veřejný nebo akademický titul nebo jinou hodnost či služební postavení, nejasa k tomu oprávněn, 4. kdo proti ustanovením tohoto zákona založí nebo propůjčí vyznamenání ve způsobu řádů nebo čestných odznaků, anebo založí nebo udělí pamětní či jiný odznak, který by mohl vésti k záměně s řády, čestnými, pamětními nebo jinými odznaky podle tohoto zákona nebo podle zákona č. 243/1920 Sb., jakož i kdo veřejně nosí takové vyznamenání, pamětní nebo jiný odznak.

(2) Přestupky tohoto zákona, jakož i nařízení, příkazů a zákazů podle něho vydaných trestají okresní (státní policejní) úřady pokutou do 20 000 Kč nebo vězením do dvou měsíců. Pro případ nedobytnosti pokuty jest uložiti podle míry zavinění náhradní trest vězení do dvou měsíců.

(3) Pokud byly přestupky spáchány československými státními občany, jsou trestné i tehdy, byly-li spáchány v cizině.“

Protektorátní zákon 220/1939 „vyhrožoval“ zvláštní úpravou šlechtictví, není mi však známo, že by k tomu došlo (resp. dějiny existenci podobného zvláštního zákona neupravují).

Ani dotyk zákona 30/1945 Sb. nebyl příliš velký.

A rok 1948? Ten nemohl takovou příležitost opomenout! Zákon 55/1948 z 25. března 1948 se jmenuje „... kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 21. října 1936, č. 268 Sb., o rádech a titulech.“.

Za výše uvedený § 3 zákona 268/1936 se vložilo: „ § 3a:

Zakládati a propůjčovati vyznamenání ve způsobu řádů a čestných odznaků jiným způsobem než podle tohoto zákona je nepřipustné. Rovněž je nepřipustné zakládati a udělovati pamětní nebo jiné odznaky, které by mohly vésti k záměně s řády nebo s čestnými, pamětními nebo jinými odznaky podle tohoto zákona nebo podle zákona ze dne 10. dubna 1920, č. 243 Sb., kterým se mění zákon o zrušení šlechtictví, řádův a titulů.“

Výše uvedený § 7 se sankcemi byl upraven „jen kosmeticky“ a častá námitka, že tím byla zrušena sankce - promiňte, ale nezdařilo se mi takovou skutečnost nalézt. O zrušení zbytku, tedy sankcí vycházejících z § 7 zákona 268/1936 ani slovo.

Lze tedy jen konstatovat, že zákon je „neužívaný“, zastaralý a možná by stálo za úvahu jej zrušit, protože tak vršíme v našem právním pořádku „šrot“. Je však s podivem, proč se prudcí zastánci faktu „že i špatný zákon je zákonem a musí se dodržovat“ nyní nehněvají a nesnaží se sjednat nápravu?!

Když jsem viděl v jednom magazínu, kde bylo před několika týdny vyhodnocení „100 Čechů dneška“ uvedeno u pana Karla Schwarzenberga jako povolání (či zaměstnání?) „kníže“, poměrně mne to pobavilo - působilo to mezi spisovateli, režiséry, podnikateli atd. poměrně kuriózně. Ale „právní hlas“ si v mém nitru jen tiše povzdechl nad vzpomínkou na zákon 268/1936: „ Přestupku se dopouští... kdo v tisku dává někomu zákonem zrušený titul šlechtický“.

Myslím, že bychom se v této oblasti „měli rozhodnout“ - tedy Ti, kteří rozhodují díky našim hlasům by měli promluvit a poradit se, zda začít trestat tyto přestupky (a tím ohrozit například i vydávání knih jako je „Almanach českých šlechtických rodů“ a desítky dalších, protože i pan poslanec Dr. Michal Lobkowicz je „von Lobkowicz“ a jeho příbuzný Ing. Jaroslav Lobkowicz - 1998 poslancem českého parlamentu - je v příslušné literatuře uváděn jako 14. kníže z Lobkowicz atd.) a nebo bez extrémních rozhodnutí tuto právní úpravu zrušit s konečnou platností - ve společnosti to bude mít minimální dopad, snad si jen více uvědomíme své dějiny. Právní úprava je to bezpochyby obsoletní - ale vstoupíme do EU s obsoletními normami?

A „král Bolek I.“ - potrestat? Kde je hranice recese, kde užít zákon, který se neužívá a kdy už konečně přestane legrace i vážná historie a živé dějiny odporovat zákonům?!

Další články:

- [Hodnotící dotazníky jako obchodní sdělení v kontrolním plánu ÚOOÚ pro rok 2026](#)
- [Implementace směrnice o transparentnosti odměňování v České republice](#)
- [Když zaměstnanec daruje krevní plazmu](#)
- [Konec „severních ateliérů“? Nový stavební zákon otevírá dveře k rekolaudaci ubytovacích jednotek na plnohodnotné byty](#)
- [Oceňování nemovitosti a přiměřená náhrada při zrušení spoluvlastnictví](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 33.: Prevence střetu zájmů \(jednatel × společnost\)](#)
- [Plán kontrol inspekce práce pro rok 2026](#)
- [Úročení jistoty \(kauce\), kterou skládá podnájemce nájemci - II. díl](#)
- [„Superdávka“ - proč dochází k posunu nároku a kdy bude vyplacena?](#)
- [Když obecní pozemky již nemusí být obecní - institut mimořádného vydržení v obecním právu](#)
- [Jak se vyhnout zákazu a postihu dohod o určování cen pro další prodej?](#)